

Новий старт у космос!

„Восток-3“ пілотує майор А. Г. НІКОЛАЄВ!

11 серпня 1962 року об 11 годині 30 хвилин за московським часом в Радянському Союзі на орбіту супутника Землі виведено космічний корабель «Восток-3». Корабель «Восток-3» пілотує громадянин Радянського Союзу льотчик-космонавт майор товариш Ніколаєв Андрій Григорович.

- Метою польоту є:
- одержання додаткових даних про вплив умов космічного польоту на людський організм;
 - дослідження працездатності людини в умовах невагомості;
 - проведення людиною певного обсягу наукових спостережень в умовах космічного польоту;
 - даліше удосконалення систем космічних кораблів, засобів зв'язу, управління і приземлення.

Корабель-супутник «Восток-3» виведено на орбіту, близьку до розрахованої. За попередніми даними, період обертання корабля-супутника навколо Землі

Повідомлення ТАРС

становить 88,5 хвилини, мінімальне віддалення від поверхні Землі (в перигеї) і максимальне (в апогеї) дорівнює відповідно 183 і 251 кілометру, кут нахилу площини орбіти до площини екватора близько 65 градусів.

З бортом космічного корабля «Восток-3» безперервно підтримується двосторонній радіозв'язок.

За повідомленнями льотчика-космонавта товариша Ніколаєва, а також згідно з одержаними за допомогою телеметричних і телевізійної систем об'єктивними даними, він задовільно переніс період виведення корабля на орбіту і перехід до стану невагомості. Самопочуття товариша Ніколаєва добре.

Льотчик-космонавт товариш Ніколаєв веде свої передачі на частотах 20,006 і 143,625 мегагерц. На кораблі встановлено також передавач «Сигнал», який працює на частоті 19,995 мегагерц.

Всі бортові системи космічного корабля функціонують нормально. Повідомлення про дальший хід польоту передаватимуться всіма радіостанціями Радянського Союзу.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ Про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України

9 серпня, в Києві почав роботу Пленум Центрального Комітету КП України. Пленум затвердив такий порядок денний:

1. Про хід виконання державного плану четвертого року семиріччя і завдання по дальшому поліпшенню керівництва промисловістю і будівництвом.

2. Про завдання партійних організацій України по дальшому посиленню ідеологічної роботи в світлі рішень XXII з'їзду КПРС.

З доповіддю по першому питанню порядку денного виступив Голова Ради Міністрів Української РСР В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

В роботі Пленуму беруть участь секретарі обкомів партії і заступники голів обкомів, що відають питаннями промисловості, секретарі обкомів партії, що відають питаннями пропаганди і агітації, секретарі ряду міськкомів і райкомів партії, працівники промисловості, обласних і республіканських організацій.

Після доповіді В. В. Щербицького почалися дебати. На ранковому засіданні виступили: перший секретар Харківського обкому КП України М. О. СОБОЛЬ, голова Київського раднаргоспу П. Я. ЛИСНЯК, перший секретар Донецького обкому КП України О. П. ЛЯШКО, директор Сумського заводу імені Фрунзе П. Я. БЕЛІКОВ, перший секретар Дніпропетровського обкому КП України М. П. ТОЛУБЕЄВ, голова Запорізького раднаргоспу П. І. СКЛЯРОВ, перший секретар Луганського обкому КП України В. В. ШЕВЧЕНКО, голова Херсонського раднаргоспу І. С. ПРИБИЛЬСЬКИЙ.

На вечірньому засіданні 9 серпня виступили: перший секретар Одеського обкому КП України М. С. СІНИЦЯ, голова Полтавського раднаргоспу В. М. ЯКОВЛІВ, перший секретар Львівського обкому КП України І. С. ГРУШЕЦЬКИЙ, голова Держбуду УРСР С. М. АНДРИАНОВ, перший секретар Миколаївського обкому КП України О. В. ІВАЩЕНКО, токар київського заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна Г. Я. ЦАРИК, міністр торгівлі УРСР Г. Л. САХНОВСЬКИЙ, керуючий трестом «Держжінскруд» Г. С. ЗИМАЛІВ, секретар ЦК КП України І. П. КАЗАНЕЦЬ.

10 серпня, на ранковому засіданні Пленуму Центрального Комітету Комуністичної партії України тривало обговорення доповіді Голови Ради Міністрів УРСР В. В. ЩЕРБИЦЬКОГО «Про хід виконання державного плану четвертого року семиріччя і завдання по дальшому поліпшенню керівництва промисловістю і будівництвом».

В дебатах виступили: директор Ждановського металургійного заводу імені Ілліча Донецької області І. І. ШАЛАМОВ, перший секретар Ровенського обкому КП України О. І. ДЕНИСЕНКО, міністр будівництва УРСР В. О. ТЕРЕНТІЄВ, голова Черкаського раднаргоспу О. С. ЧЕРНЕГОВ, заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Державного комітету Ради Міністрів УРСР по координації науково-дослідних робіт О. Н. ЩЕРБАНЬ, перший заступник Голови Укрраднаргоспу В. Ф. ГАРБУЗОВ, заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Держплану УРСР П. Я. РОЗЕНКО.

Пленум переходить до обговорення другого питання порядку денного. З доповіддю «Про завдання партійних організацій України по дальшому посиленню ідеологічної роботи в світлі рішень XXII з'їзду КПРС» виступив секретар ЦК КП України А. Д. СКАБА.

В дебатах на доповідь на вечірньому засіданні виступили: перший секретар Київського обкому КП України П. Ю. ШЕЛЕСТ, перший секретар Полтавського обкому КП України В. Г. КОМЯХОВ, голова правління Спілки художників України В. І. КАСІАН, перший секретар Вінницького обкому КП України П. П. КОЗИР, секретар партійної організації Спілки письменників України Ю. О. ЗБАНЦЬКИЙ, секретар ЦК ЛКСМ України В. В. КУЛІК, секретар Краматорського міськкому КП України Донецької області Я. П. ПОГРЕБНЯК, голова оргбюро Спілки працівників кінематографії України Т. В. ЛЕВЧУК, перший заступник начальника політуправління Київського військового округу О. Г. ГРОМОВ, голова правління Спілки композиторів України К. Ф. ДАНЬКЕВИЧ.

Вчора Пленум ЦК КП України продовжував свою роботу.

Подарунок школярам

НА ОКОЛИЦІ Новоолексіївки споруджено триповерхову середню школу, в якій буде навчатися 960 учнів. Світлі і просторі класи, кабінети для проведення дослідів з фізики і хімії, актовий зал, кабінет домогосподарства. Все це зроблено для наших дітей. Будівельники не забули і про приміщення, де розташувалися столярня, слюсарня, токарня та інші майстерні.

Державна комісія в акті записала: «Прийняті новозбудовану школу № 32 з оцінкою «відмінно» і здати її в експлуатацію 1 вересня 1962 року».

Чудовий подарунок зробили дітям будівельники обласного будівельного тресту до дня свого свята.

О. БУР'ЯНСЬКИЙ,
керівник позаштатного відділу побуту редакції,
м. Кіровоград.

Відзнака за труд

Колектив нашого цеху повним ходом споруджує триповерховий житловий будинок. На Жовтневій торжества дванадцять сімей робітників заводу справляють новосілля. В цьому році розпочато будівництво ще одного триповерхового будинку, який ми обіцяємо здати новосідам до Першотравневих свят 1963 року.

Учні школи № 18 — наші підшефні — в цьому навчальному році одержать від нас хороший подарунок — механічну майстерню. Багато будівельних робіт ми виконали в підшефному колгоспі, дитсадку, піонерському таборі. Крайці наші виробничники пра-

цюють на спорудженні політехнічного інституту.

Вчора на урочистому вечорі, присвяченому Дню будівельника, адміністрація заводу відзначила грамотами і преміями кращих заводських будівельників.

Серед них — ударники комуністичної праці муляр Микола Зеркаль, покравельник Семен Пищченко, тесляр Анатій Спертеладзе, майстри «Золоті руки» пічник Василь Караповський і столяр Володимир Закрытний та багато інших.

І. РАДОМИСІЛЬСЬКИЙ,
начальник будівельного цеху Кіровоградського заводу «Сільгоспдеталь».

Пролетарі всіх країн, єднатесь!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 97 (604)

Неділя, 12 серпня 1962 р.

Ціна 2 коп.

БУДІВЕЛЬНИК. ЦЕ ЗВУЧИТЬ ГОРДО.

За минулі п'ять років 50 мільйонів трудящих, тобто майже четверта частина всього населення нашої країни, справили новосілля.

29 липня цього року на Кременчуцькому гідровузлі побував дорогий гість — Микита Сергійович Хрущов. Відбулося урочисте відкриття гідроелектростанції, яка вже виробила для потреб народного господарства близько трьох мільярдів кіловат-годин електроенергії. Могутній Дніпро працює на комунізм!

Виріє трудове життя на ударних комсомольських будовах — споруджується Долинський і Новоукраїнський цукрокомбінати, здійснюється електрифікація дільниці П'ятихатки — Знамянка — Шевченкове.

За перше півріччя трудящі м. Кіровограда одержали 166 квартир.

Став до ладу Знамянський консервний завод, який випускає 3 мільйони умовних банок маринадів, компотів та інших фруктових і овочевих консервів.

В місті Олександрії по вулиці Червоноармійській зведено під заселення новий житловий будинок для гірників. По вулиці Жовтневій споруджується новий універмаг.

Всі ці зовні скупі повідомлення ми одержали тільки за останній час. Глибше задумаєшся в кожне з них, юний друже! І перед тобою в усій величчї постане одна з багатьох сторінок славного літопису будівництва. За кожним таким повідомленням ти бачиш героїчні звернення людей однієї з найпочесніших і необхідних професій.

Будівельник! Скільки чудових думок і справ зв'язано у нас з цим словом. Труд цих людей оточений загальною увагою і славою. В країні, яка нагадує собою велетенський будівельний майданчик, професія будівельника займає одне з почесних місць. Зводять нові міста, велетні важкої індустрії, підкорюють ріки, впрягають їх в турбіни потужних гідроелектростанцій, — що може бути прекраснішим в житті, ніж бачити багаті плоди своєї праці, яка йде на благо народу.

І, як завжди, в перших лавах трудящих будівельної індустрії йдуть представники славного Ленінського комсомолу, наша чудова молодь. Сотні, тисячі юнаків і дівчат Кіровоградщини по комсомольських путівках вирушили на спорудження гірничорудних підприємств Криворіжжя, будують на Подіпріянщині найбільший у Європі завод залізобетонних виробів, створюють у південно-західному районі Кіровограда великий житловий масив... Та хіба все перелічу!

VI АСАМБЛЕЯ ВСЕСВІТНЬОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

ВАРШАВА, 10. (ТАРС). Сьогодні в залі конгресів Палацу культури і науки у Варшаві відкрилася VI асамблея Всесвітньої федерації демократичної молоді.

В роботі цього найвищого органу ВФДМ беруть участь 600 делегатів і гостей, які представляють більш як 200 організацій — членів ВФДМ з 100 країн.

В роботі асамблеї бере участь делегація радянської молоді на чолі з першим секретарем ЦК ВЛКСМ С. Павловим.

І їм, молодим будівельникам, людям наймирнішої професії, радянський народ висловлює найщирішу подяку. І сьогоднішнє традиційне свято відзначають не тільки трудівники будівельної індустрії, а й всі радянські люди.

Та як у будні, так і в святі ми не повинні закривати очі на прогалини в роботі будівельників. Далеко

не так, як вимагає сьогоднішній день, діють штаби «Комсомольського прожектора» на будівництві Новоукраїнського і Долинського цукрокомбінатів, на об'єктах, що їх зводять облбудтрест бувають часті простоти людей і механізмів; з вини будівельників затуляється спорудження ряду шкіл і дошкільних установ. Дуже мляво будується Маловисківська та Новопраська школи-інтернати, приміщення Долинської середньої школи. Райкоми, міськкоми комсомолу повинні глибше вникати в стан справ на будівельних об'єктах, оперативно вживати всіх можливих заходів для ритмічної роботи бригад і дільниць, не миритися з найменшими простоями, бракоробством.

Будівельники — один з передових загонів нашого героїчного робітничого класу. Перебуваючи на передовій лінії комуністичного будівництва, вони прагнуть зводити об'єкти швидше, дешевше і красивіше. Сьогодні, в день традиційного свята, побажаємо ж їм нових трудових перемог на фронті мирного будівництва!

Будівельники — один з передових загонів нашого героїчного робітничого класу. Перебуваючи на передовій лінії комуністичного будівництва, вони прагнуть зводити об'єкти швидше, дешевше і красивіше. Сьогодні, в день традиційного свята, побажаємо ж їм нових трудових перемог на фронті мирного будівництва!

Пленум Центрального Комітету КП України

9 серпня в Києві почав свою роботу Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України. З доповіддю в першому питанні порядку денного — «Про хід виконання Державного плану четвертого року семіріччя і завдання по дальшому поліпшенню керівництва промисловістю і будівництвом» виступив Голова Ради Міністрів Української РСР В. В. Щербинський.

Трудачі нашої великої Батьківщини, сказав доповідач, під керівництвом Комуністичної партії віддають зараз усі свої сили перетворенню в життя історичних рішень XXII з'їзду КПРС, створенню всебічно розвинутої матеріально-технічної бази комунізму.

Першим півріччям цього року завершили половину семіріччя. Головним підсумком цього періоду є те, що промисловість республіки в цілому і такі її провідні галузі, як металургія, машинобудівна, металообробна, нафтова і енергетична розвиваються темпами, що значно перевищують розрахунки до контрольних цифр. План випуску валової продукції за сім місяців виконано на 103,1 процента. Виробництво зросло на 10,5 процента проти 7,7 процента, передбачених на четвертий рік семіріччя. Значно підвищилась продуктивність праці. Від перевиконання завдань по зниженню собівартості продукції одержано понад 60 мільйонів карбованців надпланової економії.

Тов. Щербинський докладно спиняється на питаннях розвитку окремих галузей промисловості і будівни-

цтва, перспективах їх нового розвитку. В першому півріччі металурги республіки дали країні понад план 150 тисяч тонн чавуну, 45 тисяч тонн прокату, 236 тисяч тонн агломерату, 152 тисячі тонн коксу, 660 тисяч тонн залізної і десятих тисяч тонн марганцевої руди.

Значний вклад у виконання семірічного плану вносять і працівники вугільної промисловості республіки. За три з половиною роки семіріччя вони дали понад план 5 мільйонів тонн палива, в тому числі за сім місяців цього року — один мільйон тонн. Доповідач підкреслює важливість дальшого розвитку вугільного Донбасу. Головне тепер полягає в тому, щоб докорінно поліпшити будівництво і реконструкцію шахт, широко впроваджувати комплексну механізацію і автоматизацію, краще використовувати гірничу техніку, швидко збільшувати видобуток коксівного і енергетичного вугілля для промисловості і сортового палива для побутових потреб.

Успішно розвивається газова і нафтова промисловість. Виробництво електроенергії за 3,5 роки семіріччя зросло в 1,4 раза. Виконано значний обсяг робіт по розширенню діючих та будівництву нових підприємств великої хімії.

В технічному переозброєнні всіх галузей народного господарства провідне місце займає машинобудівна та металообробна промисловість. За три роки продукція цієї галузі зросла в республіці майже на 60 процентів проти 38 процентів, передбачених контрольними цифрами. Дуже великі зав-

дання, підкреслив доповідач, треба розв'язати в галузі сільськогосподарського машинобудування. В цьому році повинно бути випущено сільськогосподарської техніки на 20 процентів більше, ніж торік.

Зросло виробництво тканин, швейних виробів, взуття, товарів культурно-побутового і господарського вжитку. Основну увагу слід звернути на дальше і корінне поліпшення якості, на розширення асортименту, поліпшення зовнішнього вигляду товарів.

Значно збільшився обсяг капіталовкладень у народне господарство республіки. За три з половиною роки семіріччя капітальне будівництво здійснювалося темпами, що випереджають розрахунки контрольних цифр. За цей період збудовано і здано в експлуатацію близько 600 підприємств, цехів та великих агрегатів, введено в дію житлові будинки загальною площею понад 46 мільйонів квадратних метрів, школи на 674 тисячі учнівських місць, лікарні майже на 30 тисяч ліжок і дитячі дошкільні заклади на 235 тисяч місць.

Тов. Щербинський спиняється на питаннях сільськогосподарського будівництва. Він каже, що в сільському господарстві в цьому році за рахунок державних коштів і коштів, додатково виділених з резервного фонду, треба освоїти 417 мільйонів карбованців капіталовкладень, або майже в 1,3 раза більше, ніж у минулому році. Крім того, за рахунок коштів колгоспів треба здійснити робіт май-

же на 700 мільйонів карбованців.

Далі тов. Щербинський спиняється на питаннях технічного прогресу, поліпшення економічних показників виробництва, спеціалізації і кооперування. Він при цьому підкреслює, що поряд з широким впровадженням спеціалізації, кооперування і концентрації промисловості, треба приділяти належну увагу комбінуванню споріднених підприємств, якому належить велике майбутнє.

Доповідач говорить і про серйозні недоліки в роботі промисловості і будівництва. Він, зокрема, вказав на необхідність посилення контролю за виконанням рішень партії і уряду, поліпшення справи добору, виховання і розстановки кадрів в усіх ланках господарства. Треба всюди організувати дійсний контроль за правильним використанням матеріальних і грошових ресурсів, не допускати будь-яких проявів безгосподарності, марнотратства і надмірностей. Вже тепер слід приділити серйозну увагу питанням підготовки підприємств, будов і транспорту до роботи в осінньо-зимових умовах.

Наприкінці доповіді тов. Щербинський каже, що трудящі України під керівництвом Комуністичної партії, її лєнінського Центрального Комітету на чолі з невтомним борцем за комунізм М. С. Хрущовим напружено працюватимуть над виконанням історичних рішень XXII з'їзду КПРС і внесуть гідний вклад у всенародну справу побудови комуністичного суспільства. Потім почалося обгово-

рення доповіді. Промовці в дебатах говорили про велике творче піднесення, з яким трудящі республіки, як і всі радянські люди, здійснюють історичні рішення XXII з'їзду КПРС. Газом з тим учасники Пленуму викривали хиби, які ще мають місце в роботі раднаргоспів, промислових підприємств, будов і транспорту, вказували на великі резерви і можливості для нового піднесення промислового виробництва, підвищення собівартості продукції та поліпшення її якості, широкого впровадження технічного прогресу і досягнень науки в усіх галузях народного господарства.

10 серпня на Пленумі ЦК КП України з доповіддю в другому питанні порядку денного — «Про завдання партійних організацій України по дальшому посиленню ідеологічної роботи в світлі рішень XXII з'їзду КПРС» виступив секретар ЦК КП України А. Д. Скаба.

Все багатогранне життя радянського народу, весь розвиток світової історії, говорив доповідач, проходить тепер під могутнім впливом всеперемагаючих ідей XXII з'їзду КПРС, нової Програми партії.

Трудачі України, як і всі радянські люди, з величезним піднесенням працюють над втіленням в життя грандіозних планів комуністичного будівництва. Промисловість республіки розвивається з випередженням контрольних цифр семірічного плану. Значних успіхів досягнуто в сільському господарстві. На основі розвитку економіки

підвищується добробут народу, збагачується його духовне життя, розвивається наука і культура.

Успіх боротьби за перетворення в життя програми комуністичного будівництва у величезній мірі залежить від організаторської і виховної роботи партії. Виконуючи історичні рішення XXII з'їзду КПРС, партійні організації республіки добилися підвищення рівня ідеологічної роботи серед трудящих, зробили її більш конкретною і цілеспрямованою.

Тисячі пропагандистів, лекторів, агітаторів і серед них члени ЦК КПРС, ЦК КП України, депутати Верховних Рад, партійний актив несуть слово партії в маси, роз'яснюють трудящим теоретичні положення наукового комунізму і план комуністичного будівництва. Головну свою увагу вони зосереджують на питаннях формування марксистсько-лєнінського світогляду, трудового виховання мас, утвердження комуністичної моралі.

Глибоке вивчення широкими масами рішень і матеріалів XXII з'їзду зумовило народження і дальший розвиток паростків нового, комуністичного в усіх галузях життя нашого народу, говорив далі тов. Скаба. Після з'їзду виникло багато патріотичних починань, спрямованих на підвищення продуктивності праці, зниження собівартості продукції, освоєння і повне використання сучасної техніки, на формування комуністичних суспільних відносин, виховання нової людини.

(Закінчення на 3 стор.)

РЕПОРТАЖ

1

НЕДІЛЯ. Зручно розмістившись у троллейбусі, спостерігаю у віконце за містом, яке зачарувало мене ще з висоти пташиного польоту, коли літак розвертався на посадку. Тоді я міг охопити всю його велич. В напрямку Олександрії, Кривого Рогу, Рівного, Бобринця я бачив добре оформлені в'їзди в місто. Вздох асфальтових шляхів стоять висотні, так звані крапкові житлові будинки.

Тепер же я міг розглянути місто, так би мовити, по частинах. Це, власне, комплекс мікрорайонів, кожен з яких має свої школи, кінотеатри, дитячі установи, підприємства громадського харчування. Добротні будинки, переважно 4 — 5-поверхові. Повітря чисте, бо в районах житлових забудов відсутні заводи, фабрики. Обабіч вулиць пишно розпустили віти каштани, липи. Стрункі тополі заглядають у вікна поверхів. Плодоносять фруктові дерева.

Прислухаюся до розмов.
— Здрастуй. Куди тримаєш путь?
— Вітаю. До Палацу спорту. А ти?
— Виходить, по путі. Ти без друзини?

— Марійка з сином пізніше прилетять на вертольоті. У мене ж відповідальні змагання. Вирішив сам прибути раніше, щоб завчасно підготуватись.

Ще чую.
— ...На заводі гірничо-транспортного обладнання...

— ...З станколіварного...

— ...А у нас на заводі автотракторних причіплювачів...

Що це, де, звідкіля? Просто сон чи примхи розбурханої фантазії? Ні, юний друже. Це шматочок репортажу з недалекого майбутнього Кіровограда. Все це — наше недалеке майбуття. Тоді троллейбусом і вертольотом, користуватимуться так, як сьогодні ми користуємося таксі. Краса міста і його індустріальна могутність та багато ще дечого в області і країні стане для тебе звичайним.

Ти любиш своє місто, село, любиш і пишашесь своєю Батьківщиною. Ця любов і гордість зростатимуть, бо ти сам є творцем всього цього.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
12 серпня 1962 р. 2 стор.

„КІРОВОГРАДСЬКІ ЧЕРЕМУШКИ“

2

ІДУ шляхом. Роздоріжжя. Написи на дороговказках засвідчують, що шлях вліво веде на Київ, Одесу, поїдеш вправо, — значить, до Шлоли. Ген-ген попереду бовваніють чотирьох-п'ятиповерхові корпуси житлових будинків. Оглядаюся назад, читаю: «Кіровоград». Межа міста застаріла, її ще не перенесли, але доведеться це зробити, і, можливо, не раз. Адже саме тут, на південно-західній околиці міста, незабаром виникне новий центр, що об'єднуватиме чотирнадцять мікрорайонів з населенням, рівним населенню Кіровограда в 1940 році. Такі перспективи цих напівпустирів на 1980 рік.

А сьогодні... Сьогодні я вже бачу корпуси одного з мікрорайонів, і в тому напрямку іду.

Звичайний пейзаж будівельного майданчика. Забудови. Одні вже опоряджуються, деякі ще тільки зводяться. Баштові крани, інші механізми, підсобні споруди, будівельні матеріали. Люди на землі, люди на балконах, люди на дахах. Вони кладуть стіни, вони будують.

— Стоп! Так, добре. Висипай.

На під'їзну доріжку сиплеться з кузова автомашини щебінь. Машина рушила в черговий рейс. Підхожу до того, хто щойно давав шоферові вказівки. Знайомимось.

Анатолій Степанович Луцевський, старший виконроб вводить в курс справи:

— Це перші споруди мікрорайону. Поки що всього десять житлових будинків, дев'ять з них будуть здані в експлуатацію в цьому році. Якщо не зраджує пам'ять, 625 квартир. Он, ліворуч, зводяться стіни дитсада для 135 малюків. А то — автовокзал. Правда, оригінальний? Замість даху рівний майданчик для ресторану чи кафе. То вже будуправління цукробудтресту споруджувало.

3

Я БАЧИВ цей мікрорайон в проєкті. Присемно вразило планування його. Тут будинок один одному не заважає, не кидатиме тіні на свого сусіда. Простір між спорудами заселиться декоративною зеленню, освітлюватиметься сонячним промінням. Вже зараз

навіть в недоаершених будівлях відчуються легкі архітектурні форми. Все це не примха людини, а вимога нашої світлої доби.

Тут ще немає сквериків, дитячих майданчиків. Немає й назв вулиць. Є лише своєрідна нумерація будинків: об'єкт 1-й, 2-й, 3-й і т. д. Але всьому мікрорайону будівельники дали ясну і конкретну назву: наші, кіровоградські Черемушки. І вимовляють ці слова з гордістю.

Об'єкт № 1 — 64-квартирний будинок, як зобов'язує пускоий графік будівельно-монтажних робіт, повинен бути готовий до 25 серпня. Тому тут, біля фасаду вже поряється бригада з рембудуправління по благоустрою міста, яку очолює Іван Панасович Кирилов. Бригада наводить порядок — асфальтує тротуари, відмостки, під'їзди. Сам бригадир то підкине асфальтову масу, то граблями її розрівняє, або допомагає коткувати. Командувати немає потреби. Адже робітники працюють злагоджено, отож і головне для бригадира — вчасно подати допомогу там, де прорив.

А всередині приміщення завершує побілку бригада малярів Миколи Степаненка. Його я побачив в одній з кімнат.

— Порядок, ще одна кімната побілена, — говорить він.

Закурюємо. На правій руці у Степаненка лише два пальці. Решту відібрала війна. Підходять дівчата з цієї ж бригади. Зав'язується розмова. Ну, звичайно, вчасно здамо дім. Нехай швидше тільки закінчують вікна склити. А ми тоді візьмемося підлогу фарбувати. Затримки за нами не буде. Адже наша бригада носить звання колективу комуністичної праці, другий рік утримує в змаганні по управлінню перше місце.

Бригадир хоче відзначити кращих і називає комсомольців сестер Валю і Женю Марусенко, Ганну Шевелеву, Аллу Самарську, Петра Степаненка, Валю Безсонову, Світлану Байлук. Хтось перебиває:

— Досить, а то всі перерахуєш.

— А може, моє прізвище не Байлук, — ущиплюю кидася та, що у квітчастій хустині.

— Вибачаюсь, Світлано Малярєнко,

забув, як величають по-батькові, — поправив свою помилку бригадир.

Докір був заслужений. Світлана і Віктор Малярєнко недавно побрались. Він також на наших Черемушках працює. Столярем. Молодожони плекають надію швидше одержати в цьому районі квартиру. Он у тому будинку, що зараз лічиться, як об'єкт № 2. Правда, великий? П'ятиповерховий, 165 квартир. Спеціально для малосімейних, точніше для молодожнів відводиться.

Кладку стін будинку для молодожнів вела бригада комуністичної праці імені XXII з'їзду КПРС, якою керує комуніст Василь Пилипович Трибоя. Муляри розповідають як п'ять місяців крок за кроком посувалися вище і вище. Правда, були дні, коли працювали і на об'єкті № 1, допомагали бригаді Б. Герасимова на об'єкті № 5. Тепер тут майже все закінчено, до строку вправились, зробили хороший подарунок Дню будівельника. В цих успіхах щирю подяку заслугує крановщик баштового крана Микола Білоус.

У бригаді В. П. Трибоя, як, зрештою, і в інших колективах, багато дівчат. Хто працює підсобником, а Ганна Орешкова, Катерина Сигідін, Надія Подуфалова та ще кілька нарівні з чоловіками мулярами працюють.

4

ОГЛЯДАЮ кімнати, в яких замість молодожнів ще господарюють маляри бригади В. І. Данилова. На третьому поверсі Ніна Глуценко, комсорг бригади, рівняє рейкою плієстри.

— Як вам подобаються кімнати?
— Нічого, — кажу. — Досить надивився на свіжу штукатурку, на ящики з розчином, кельми, рейки...

— Нічого, нічого. Штукатурка висохне і це приладдя перекочує на іншу новобудову.

І Ніна почала показувати вигоди квартири, розповідати, як вона обставила 6 кімнату. Правда, в кімнатах досить світла? Вікна он які великі та широкі...

Крізь вікно було видно, як працював на екскаваторі Василь Дмитрович, прокладаючи до новобудов траншею для електрокабелю. Праворуч муляри зводять чергові об'єкти. А скільки будде ними ще споруджено отих чудових світлих будинків.

С. ВОЗНЮК.

Пленум Центрального Комітету КП України

(Закінчення).

З кожним днем зростає і шириться рух ударників та колективів комуністичної праці. Тепер на Україні ним охоплено понад 4 мільйони трудящих. За право називатися комуністичними зараз змагаються не тільки окремі колективи, але й цілі райони і міста.

Говорячи про хибні, які мають місце в ідеологічній роботі, доповідач відмічає, що партійні організації далеко не завжди доходять до кожної людини, іноді не враховують її вікових, освітніх, професійних та інших особливостей, не охоплюють своїм впливом окремі групи населення. До політичного навчання недостатньо залучаються безпартійні. Треба добитися неуклиного виконання вказівок XXII з'їзду КПРС про те, щоб питання агітаційно-пропагандистської і культурно-масової роботи завжди були в центрі уваги партійних організацій.

Ідеологічна робота — справа всієї партії, кожно-

го комуніста. Приклад справді ленінського поєднання подум'яної пропаганди ідей комунізму, політики партії з невтомною організаторською роботою показує нам Перший секретар ЦК КПРС товариш М. С. Хрущов. Його кипуча діяльність, тісні зв'язки з найширшими масами трудящих ще раз яскраво проявилися в останній поїзді по країні, і зокрема по нашій республіці. Микита Сергійович глибоко цікавиться станом справ на всіх ділянках виробництва, дохідливо роз'яснює найскладніші питання сучасності. Цінні поради товариша М. С. Хрущова партійним і радянським працівникам, робітникам і колгоспникам допомагають у боротьбі за прискорення темпів комуністичного будівництва.

Далі тов. Скаба говорить, що колгоспи і радгоспи України вступили у вирішальний період сільськогосподарського року — збирання врожаю і продажу хліба державі. Біль-

шість партійних організацій республіки підпорядкувала виконанню саме цих головних завдань всі форми і засоби агітаційно-пропагандистської роботи, перенесла її безпосередньо в поле. В Запорізькій області створено понад 700 польових агітпунктів. В них встановлені радіоприймачі, регулярно проводяться бесіди, доповіді, читки газет і журналів. Значну роботу серед кукурдзодовідів проводять партійні організації Полтавської області.

Найважливішим завданням ідеологічної роботи в світлі рішень XXII з'їзду КПРС, продовжує доповідь, є виховання наших людей в дусі радянського патріотизму, дружби народів і соціалістичного інтернаціоналізму, боротьба з проявами ворожої ідеології, особливо українського буржуазного націоналізму, з пережитками капіталізму в свідомості людей. На рішучу, неперемінну боротьбу з ними повинна бути піднята вся громадськість, весь народ. Найменше послаблен-

ня нашого наступу проти залишків буржуазної ідеології і моралі завдає шкоди справі будівництва комунізму.

Тов. Скаба відмічає істотні недоліки, які мають місце в роботі багатьох партійних організацій по науково-атеїстичному вихованню трудящих. У боротьбі з церковниками і сектантами необхідно піднести роль громадськості, наполегливіше залучати віруючих до участі у виробничій діяльності, громадсько-політичному і культурному житті.

Значну частину своєї доповіді тов. Скаба присвятив питанням виховання молоді, діяльності письменників, композиторів, художників, кінематографістів, театральних і виконавських колективів.

В чудовий, неповторний час ми живемо, закінчуючи доповідь, каже тов. Скаба. Волею радянських людей, їх героїчною працею здійснюються пророчи передбачення наших геніальних учителів — Маркса і Леніна про те, що майбутнє на землі належить комунізму.

Безустанне піклування Комуністичної партії, ленінського Центрального Комітету на чолі з М. С. Хрущовим про піднесення ідеологічної роботи помножує наші сили, надихає і спрямовує діяльність партійних організацій на виховання людини комуністичного суспільства.

Після доповіді почалися дебати. Промовці підкресливали, що тепер, у період

розгорнутого будівництва комунізму, пропаганда і агітація, вся ідеологічна робота повинні якнайтісніше пов'язуватися з життям, з практичними завданнями, поставленими історичним XXII з'їздом КПРС. Учасники Пленуму докладно сприялись на конкретних питаннях комуністичного виховання трудящих, мобілізації їх зусиль на дострокове виконання народногосподарських планів і соціалістичних зобов'язань, ділилися досвідом організації виховної роботи, викривали хибні в цій важли-

вій справі, намічали шляхи їх подолання.

У дебатах на доповідь виступили: перший секретар Київського обкому КП України П. Ю. Шелест, перший секретар Полтавського обкому КП України В. Г. Комяхов, секретар партійної організації Спілки письменників України Ю. О. Збанацький, секретар ЦК ЛКСМУ В. В. Кулик та інші.

11 серпня Пленум ЦК КП України продовжував свою роботу.

(РАТАУ).

ДЕЗЕРТИРИ

Редакція одержала незвичайного пакета. В ньому виявилися комсомольські путівки — направлення на Василя Височина, Василя Шунделя і Миколу Добрицького. За цими путівками Новомиргородський райком комсомолу направив юнаків на будівництво Новоукраїнського цукрокомбінату.

Ми здивовані: чому путівки надіслано в редакцію? Коротка записка секретаря будуправління Новоукраїнського цукрозаводу О. Москаленка, вкладена в пакет, внесла ясність в ній лише кілька слів:

«З Новомиргорода приїхали, оформилися і не попрацювали жодної години, поїхали додому».

В цьому ж пакеті виявився ще один лист Л. Бидрата. Бригадир бетонників, вояк колективу, який бореться за звання комуністичного, гнівно картає ще кількох комсомольців з племені дезертирів — Віктора Мотового, Миколу Дерев'янка, Миколу Гуртовенка. Дармоїди ці — з Добровелічківського району.

Попрацювали всього лише три дні і почали вимагати авансом гроші. Що ж, пішли назустріч, авансували їх. А вони покляли гроші в кишені — і тільки й бачили таких.

Правда, через три дні Мотовий і Гуртовенко повернулися назад. Та яка користь з того? Працюють погано, коли заманеться — кидають роботу. На зміну теж виходять тоді, коли ліва нога захоче.

Соромно за таких нероб, які протривають в кишенях комсомольські квитки, а совісті не мають. Своєю поведінкою вони залямували ті комсомольські організації, які направили їх на будову.

У всі часи дезертири таврувалися ганьбою, а в наш час тим більше. Сотні працюючих юнаків і дівчат споруджують ударну комсомольську будову — Новоукраїнський цукрокомбінат. Бувають, безумовно, і труднощі. І працюють вони саме в тому, що не встачає робочих рук. Але тим і прекрасні наші люди, що вони, долаючи перешкоди, все впевненіше прагнуть до мети — в строк ввести в дію ще одне підприємство харчової промисловості. Адже воно буде для людей, для загального блага. І якими нікчемцями, боягузами на фоні прекрасного виглядять оті добрицькі, шунделі та їм подібні. Ми гнівно тавруємо презирством вас, дезертири фронту трудового!

РАДЯНСЬКИЙ ХАРАКТЕР НІЧОГО ОСОБЛИВОГО? НІ, ГЕРОЇЗМ

Люди Карауш не повезло на сусіда. Тільки й чути з того двору то п'яні пісні, то брудну лайку. «О, Кристофолі вже написався», — догадується Люда.

Одного разу сусіда під п'яну руку так розходився, що всіх повганяв з хати, почав бігати з коромислом за сином. Коли ж йому нікого не вдалось побити, з люті підпалив свою хату...

Побачивши, що вогонь почав лизати солом'яну покрівлю, Люда кинулась туди. «Врятувати хату за всяку ціну. Адже полум'я може перекинутись на інші будівлі», — майнула думка. Почала руками збивати

язики полум'я, виривати жмути палаючої соломи. Пекло руки, затлівся одяг. А тут на допомогу вже бігли люди, подавали дівчині воду. Спільними зусиллями загасили вогонь.

З Людмилою ми зустрілися у Красноверському піонерському таборі, де вона працює вожатою. По сходах збігла смаглява, середня на зріст дівчина з комсомольським значком на грудях і піонерським галстуком. Я попросив розповісти про мужній вчинок.

— Та що ви, яка там героїка? — Люда соромливо опустила очі. — Нічого особливого...

— А як руки? Облекли дуже?

— Вже зажили, тільки ось сліди трохи залишилися...

Обком комсомолу нагородив грамотою Люду Карауш за сміливість, проявлену під час гасіння пожежі. Палій же дістав по заслугі. Народний суд Кампанійського району розглянув справу підпал хати. Громадянин Кристофолі засуджений на півтора року позбавлення волі.

М. УДОВИЧЕНКО.

Свині не винні...

ХТО не знає, як приємно у спеку освіжитися у воді! Але нам, жителям Олексіївки, що в Головацькому районі, доводиться лише дивитися на воду та журити зітхати. Бо якби ж не свині... А вони ото випасаються на березі та просвіжаються у воді. Звісно, що нам купатися аж ніяк не приємно. Але свині не винні. Це виконком Журавльинської сільради закрякає очі на свиняче купання в ставку.

В. БАТОВСЬКАЯ.

ФЕДЬКО КРОПИВА

Ой, що ж то за шум...

В корівнику — галас, лемент. — Муха в молоко впаде, а он друга, третя... А он ще якась пакость у відрі плавас... Товаришу завідуючий фермою, — гукає Л. Височинська до А. Пінковського, — коли ж та чистота в нас буде, коли механізація? — Самі ми, всі члени правління нашого колгоспу думаємо про це. — А щоб вас думало... Трохи притихло... Та ось знову хтось з жінок гукає: — Дядьку Пінковський, вас кореспондент шукає. — От так попався... — Не лякайтесь. Це наш хлопчик. В стінку газету щось хоче написати. — Ха... А я думав... Пінковський підходить до члена редколегії. — Чого тобі? — Скільки наші передові доярки наділи молока? — Що?.. Ага... Передова... Та в нас їх щось не чути... Жодна навіть тисячі кілограмів не має від корови... — Ну, а скільки Жовтобрюх, наприклад, надає щодня? — Зараз... Агов, ти, а йди во сходи... Скільки надовеш щодня?..

— Молока, питаєте, скільки надають?.. По три літри. А вчора дві було... Завідуючий морщить лоба, чухає потилицю. — І чого воно так мало? — Та у всіх майже так... Член редколегії щось запише в блокнот. Раз по раз поглядає на стовп. — Що там? — Плакат вицілий, торшній... — А-а-а... «На кожних сто гектарів угідь у нас за півріччя вироблено по 93,5 центнера молока, а на корову, його надає по 642 кілограмів», — запише хлопчик. — М'яса відповідно виробили по 16,3 центнера, а тому числі свинини по... 2,3 центнера... — А які ж результати за сім місяців, товаришу завідуючий? — Не підраховував... Запнятий зоотехнік Ганну Шкурко. — Доярки кажуть, що вона другий день тут не була... Правда це? — Правда, правда. Погоджується зафермою, що зоотехнік погано складає раціон, що доярки не дотримуються його. Не заперече т. Пінковський, що багато тваринників порушують розпорядок дня. — А куди ж ви дивитесь?

Том — Велике серце

ТЕАТР

Всього кілька днів тому преса і радіо сповістили, що один із островів Антільського архіпелагу — Ямайка дістав суверенітет і звільнився від британського владництва. Цей факт згадався на спектаклі «Том — Велике серце», який показали наші гості — артисти Івановського драматичного театру.

...Стогнуть хвилі на океанських просторах, а з ними стонуть і десятки тисяч чорних людей, які борються за своє звільнення. Про людей з гарячими серцями, які живуть на одному з повсталих островів під екватором, і розповідає твір «Том — Велике серце», написаний С. Богомазовим і С. Шатровим.

Дія п'єси розгортається стрімко і напружена гострими ситуаціями, які примушують присутніх у залі бути співчасником боротьби, що проходить на сцені. Ми слідкуємо за глядачами і бачимо, як вони обурюються, коли Том потрапляє в пастку зрадника Намба і його хазяїна Фреда, і яка радість аврвалася з грудей юнаків, коли Тома звільнили, а Намба і його хазяїн опинилися за ґратами. П'єса дуже дохідлива для людей різного віку і в цьому її основна цінність. Крім того, вона порушує одну з актуальних тем сьогодення — боротьби з колоніалізмом.

До своєї роботи постановник спектаклю, заслужений артист РРФСР Л. В. Раскатов підійшов з любов'ю, майстерно, в яскравій формі доніс до глядача ідею п'єси.

Дуже допомагає режисеру художник Б. Ф. Дубенський, який розумно, легко і лаконічно показує стогін океану і екзотику острова. Успіху вистави сприяє музика композитора З. Левіної. Вона дуже мелодійна і дохідлива.

У вояду островитян Тома, якого звуть Великим серцем, вкрадена дочка Веточка. Вороги сподіваються, що батько, розищує її, потрапить в розставлену для нього пастку.

З радянського судна на острів потрапляють піонер Льюша і помічник повара — Вася. Вони сприяють звільненню Тома і Веточки, допомагають покарати Фреда і його підручного, чорного Намба. Тема дружби і віра в до-

помогу російських товаришів винесена в спектаклі на перший план. В цьому велика заслуга режисера і всього творчого колективу.

Виконання ролі Тома — вдача актора Д. Нетесина. Він розумний, стриманий, вміє оцінити становище, в якому опинився. В ньому весь час помітна тривога за наслідки повстання. Зворушливо, м'яко проводить артист сцену зустрічі з Веточкою.

В ролі Веточки ми побачили Л. Качову. Драматурги створили хвилюючий і дуже поетичний образ, який нагадує екзотичну пташку. На жаль, Л. Качова все грає якось прямилою. Не відчувається різниці в її ставленні до ворогів і друзів.

Протилежним їй можна вважати образ Льюші, втілений О. Рябовим. В очах артиста на протязі всього спектаклю ми читаємо думку і відчуваємо, чого хоче його герої. В своїй боротьбі Льюша цілеспрямований, настирливий, а найголовніше — правдивий.

Високої оцінки заслуговує виконавець ролі Намба М. Татухін. Раболіпство, гидливість людської душі, найгіршої її суті, артист передає вірно, з великою експресією і яскравістю.

Жартівника Фреда, довіреного фірми «Роджерс енд компані» грає І. Тихонов. Відрадно, що актор знайшов вірні, тонкі фарби і уник штампу. Фред — І. Тихонов наскрізь проїнятий ненавистю до чорношкірих. Хитрий, розумний, він діє за принципом: «м'яко стеле — твердо спати». Коли його хитросплетіння закінчуються ув'язненням, ми бачимо йкла хижака.

Радує, що до спектаклю для юних, театр поставив з усією серйозністю. «Том — Велике серце» — твір великого емоційного сприйняття, і в серці кожного юного глядача він, напевне, залишить хороше зерно добра, чесності, сміливості.

О. ГУДАЛОВ,

«МОЛОДИЯ КОМУНАР»
12 серпня 1962 р., 3 стор.

„Ей, мамбо!“

ВЕЧІРНІ сутінки опустились над Новоукраїною. В цей час з боку вокзалу починає розноситися мелодія «Славнозвісної» пісеньки «Ей, мамбо!». На її заклик прямують юнаки і дівчата. Ідемо за ними і ми. Навколо маленького фонтанчика, на бетонному майданчику, наче в лихоманці, трясеться в стильному танці молодь. Першу мелодію змінює інша в стилі «ча-ча» — і знову дікі звуки. Несподівано, радуючи слух, полилась чарівна музика вальсу Йогана Штрауса. Але хлопці не-

квалітивно виходять з танцмайданчику перекурити, а дівчата, зібравшись групами, про щось розмовляють. Твір Штрауса їх не хвилює. Для них це немовби «музичний антракт». Чому ж полька, краков'як, вальс перестали цікавити нашу молодь? І хто винний в тому, що у окремих юнаків і дівчат з'являються нахили до поганого музички, стильних танців?

М. С. Хрущов в своїй промові на Всесоюзському з'їзді вчителів 9 липня 1960 року справедливо вказував, що серед частини молоді ще помічаються нездорові погляди і звички, і головна їх причина — серйозні недоліки у виховній роботі школи, комсомолу, партійних організацій.

Як же поставлена ця робота в Новоукраїні? Начальник місцевої залізничної станції В. С. Скляр закупив в Одесі велику кількість пластинок занадто вже «легкого» жанру, а баяніст А. М. Томаченко програє їх на радіолі.

— Хіба у вас немає інших пластинок, що ви через одну ставите «Ей, мамбо!»? — запитали ми у т. Томаченка.

— Вона у мене вже в печінках сидить, — відповідає він. — Але що я можу вдіяти, коли танцюючі вигмагають саме «мамбо».

— Скажіть, а бувають у вашому клубі працівники райкому комсомолу чи райвідділу культури?

— Якоюсь заходив з райкомом т. Тинюк. А останнім часом нікого з них не бачив. А жаль. В клубі безладдя. Музичні інструменти поламали. Я вже не пам'ятаю, коли у нас читалась лекція. Гуртки художньої самодіяльності не працюють.

Виникає запитання: коли ж нарешті Новоукраїнський райком комсомолу і районний відділ культури поведуть справді наступальну боротьбу проти небезпечної хвороби — стильної лихоманки, що процвітає під звуки «мамбо»?

Д. ЧИБІСОВ.

ВОЛЕЙБОЛ „ПОЗА ГРОЮ“

В ОСТАННІЙ раз пролунала трель суддівського свистка. Темпераментні болельники востаннє прокричали своє традиційне: «На мяло!». Спущено прапор змагання. В Кіровограді закінчилась зональна першість України з волейбола. На протязі п'яти днів на ігровому майданчику стадіону спортивного клубу «Зірка» точилися запеклі поєдинки. П'ять команд міст Києва, Одеси, Харкова, Житомирської і Кіровоградської областей виборювали своє право називатися найсильнішою. Кожному з колективів хотілось потрапити у фінал.

Нарешті все невідоме стало відомим. Заповнені всі клітки таблиці. Перше місце завоювали волейболісти Києва. Вони, продемонструвавши хорошу техніку і взаєморозуміння, до-

сить легко виграли всі зустрічі. На друге місце вийшли спортсмени Одеси і лише на третьому — наші земляки. Можливо, при більш сильному складі команд-учасниць результат кіровоградців можна було б тільки вітати. Але, крім колективу киян, всі інші команди грали приблизно однаково і досить слабо. Перемога однієї над іншою була справою не стільки техніки, скільки фізичної підготовки і тактичної грамотності гравців і тренера.

Ще гірше виступила в Запоріжжі наша жіноча збірна з волейбола. Кіровоградці опинилися на передостанньому, четвертому місці в зоні.

Тепер, коли вглялися страсті, можна спокійно розібратися в причинах не зовсім вдалого виступу збірної нашої області. Хоч, забігаючи трохи наперед, скажемо, що дехто, навіть окремі товариші з спортивних організацій Кіровограда вважають винними в усьому... суддів.

Від вас за лежало(!), — кажуть вони годовному судді змагань М. Полянському, — збити так, щоб наші вийшли на перше місце.

Досить сумнівний засіб здобування очок!

Ні, причини криються значно глибше. Гравці збірної області зустрілись за... сім днів до початку змагань. До того часу вони виступали за різні колективи. Зрозуміло, що за такий короткий час тренувальних зборів тренеру М. Олєфірову не вдалося об'єднати спортсменів у міцний, дружний ансамбль.

На полі ми побачили шість зовсім різних гравців, які погано розуміли один одного. За винятком В. Смирнова (він нещодавно переїхав в Кіровоград з Кишинєва), члени збірної вкрай слабо підготовлені як технічно, так і фізично. Їм бракує вміння точно поставити «блок», провести сильний завершальний удар, зробити правильну передачу. Вони допускають величезну кількість помилок при грі в захисті й страхові партнери. Особливо це стосується М. Манойди і Г. Тараненка.

М. Олєфіров, на наш погляд, виявився не зовсім вдалою кандидатурою на роль тренера збірної. В грі команди важко знайти якийсь малюнок, вона безграмотна в тактичному відношенні. Спортсмени не вміють перебувати під час змагання, нав'язати суперникам вигідний для себе стиль гри. Так, в ході зустрічі з активними киянами, наші земляки навіть і спроби не зробили збити високий темп, а в змаганні з одеситами, навпаки, кіровоградцям не вдалося підвищити цей темп. І ще один суттєвий недолік: члени збірної області не вміють бити з першої передачі. Вони віддають перевагу удару з другого пасу. Так грали роки десять тому.

Волейбол — справді масовий, народний вид спорту. Важко знайти двір великого будинку, село, віддалену колгоспну бригаду, місто, де б не грали у волейбол. Захоплюються ним і зовсім юні, і молоді, і люди похилого віку. Та й

сам спортивентар нескладний: два стовпи, сітка, м'яч. Але спробуйте пограти в цю гру в Кіровограді. Певен, не вдасться, бо в нашому місті немає жодного майданчика, на який допускали б «дикарів».

— Ви ж не спортсмени, значить, не можна, — так «люб'язно» зустрічають прихильників м'яча на стадіоні спортивного клубу «Зірка».

Колись в центральній частині Кіровограда було немало вільних для всіх волейбольних майданчиків. Вони знаходилися в парку культури і відпочинку імені В. І. Леніна, в медичному училищі, на подвір'ї кінотеатру ім. Держинського. Кожного вечора там юрмилися люди. Грали «на викидку». Часто проводили різні змагання — офіційні й товариські. І не дивно, що тоді збірна Кіровоградщини з волейбола неодноразово перемагала в зонах, виходила у фінал.

Зараз же захоплююча гра культивується, головним чином, лише в ДСТ «Авангард». Майже ніколи не беруть участі в першості міста волейболісти «Динамо», «Спартак», «Трудових резервів», де цей вид спорту розвивається надзвичайно незадовільно. Парадоксально, але щорічну першість області серед жінок виборювали тільки... один низовий колектив ДСТ «Спартак» і кілька низових колективів ДСТ «Авангард». Чи можна при такій «масовості» сподіватися на успішний виступ наших спортсменів на республіканських змаганнях?

І ще одне наболіле питання — тренерські кадри. В Кіровограді немає жодного висококваліфікованого спеціаліста з волейбола. З усього сказаного напрашується висновок: зараз волейбол на Кіровоградщині добриче «шукатьгає» на обидві ноги. Обласній раді спортивних товариств і організацій, голіві обласної секції волейбола М. Красновському вже давно час «вилікувати» цей вид спорту від такої хронічної хвороби.

М. БАРСЬКИЙ.

ТВО редактора В. КРАМАРЕНКО.

Кінотеатр імені Держинського. «СТРИБОК ЧЕРЕЗ БЕЗОДНЮ». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 15 хв., 1 год. 2 год. 45 хв., 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 15 хв., 8 год. та 9 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику «ЛІТАК ВІДХОДИТЬ О 9 год». Початок о 9 год. вечора. Перед останнім сеансом та на літньому майданчику додаткові фільми «МОСКВА — АНТАРКТИДА», «ЗА ВИСОКУ КУЛЬТУРУ ТОРГІВЛІ».

Кінотеатр «Мир». «ТАХІР ТА ЗУХРА». Початок о 10 год. ранку, 12, 2, 4 год. дня. Художній фільм «КВАРТАЛ «МРІЯ». Початок о 6, 8, 10 год. вечора.

Кінотеатр «Сивашець». «СЕМ ВІХОДИТЬ З БЕРЕГІВ». Початок о 10 год. ранку, 11 год. 40 хв., 3 год. 10 хв., 4 год. 50 хв. дня, 6 год. 30 хв., 8 год. 15 хв., 10 год. вечора. Для дітей о 1 год. 20 хв. дня.

«ЧЕТВЕРО ЗА ТЕЧІЮ». На літньому майданчику «СЕМ ВІХОДИТЬ З БЕРЕГІВ». Початок о 9 год. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». «МИ ПОВАЧИМО УВЕСЬ СВІТ». «У ЖИТТЮ». «НОВИНИ ДНЯ». «ІНОЗЕМНА КІНОХРОНІКА».

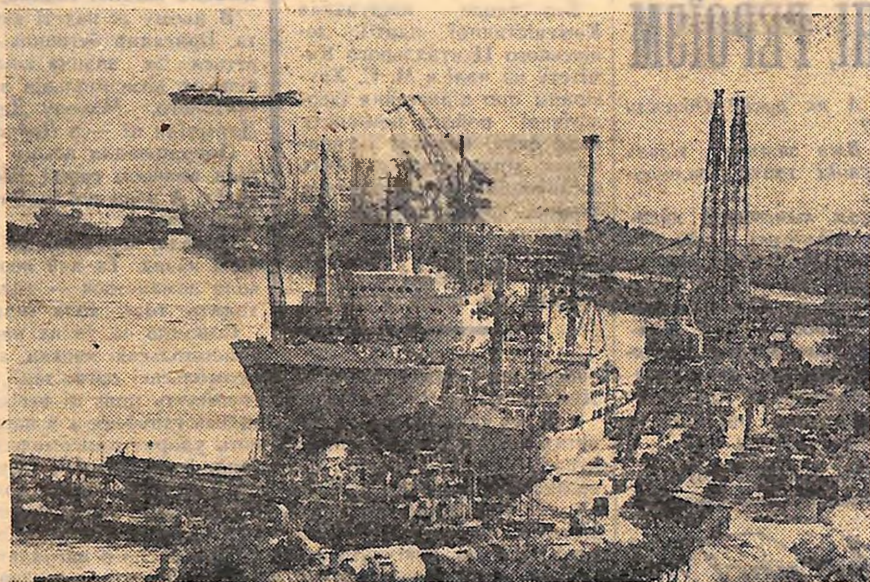
ЦЕ ЦІКАВО

РОЗКОПКИ СТАРОДАВНЬОГО МІСТА

Нові відомості про одне з найдавніших міст Середньої Азії — Тараз — одержали казахстанські археологи. В результаті розкопок виявлено потужні оборонні вали, сторожові башти, залишки багато прикрашених цегляних будинків. Знайдено велику колекцію монет і залізних предметів, яка дає змогу простежити життя Тараза, починаючи з першого століття нашої ери.

БІБЛІОГРАФІЧНА РІДКІСТЬ

Учень Путивльської середньої школи № 1 Сумської області Вітя Сверчков приніс у місцевий краєзнавчий музей незвичайну книгу, яку він знайшов на горішці. Його знахідка виявилася великою бібліографічною рідкістю. Це — рукописне видання військового статуту Петра I за 1719 рік.

ЗВІРОЛОВИ

ПОБАЧИВШИ людину, лютий красень-барс глухо і загрожуюче ричить, нервово б'є хвостом по боках, прикрашених чорними кружками. Шкребе каміння довгими гострими кігтями. Навіть надійно скопленій капканом, він являє собою велику небезпеку. Одного удару лапою досить, щоб нанести смертельну рану.

Але людина безстрашно підходить до хижака. Лить — і на голову звіра падає міцна кошма, лапи стягують волосяний аркан. Сутінка закінчена! А через деякий час в зоопарках далеких міст сотні відвідувачів будуть милуватися величезним звіром, читаючи таблицьку: «Сніжний барс. Батьківщина — Східний Памір».

Майже п'ятнадцять років займається небезпечним і захоплюючим промислом звіролова старий мисливець — памирець Холбай Курбанов. У невеликій загороді поблизу його дому, в найвищокогорнішому в країні селищі Мургаб можна побачити і похилих барс'ячих кіз, і впертих круторогих баранів-архарів, і гордих орлів-бородачів, і білоголових грифів.

Нелегке ремесло звіролова — сотні кілометрів по надхмарних плоскогір'ях, похмурих свих ущелинах пройшов і проїхав Холбай, перш ніж до тонкощів вивчити поведки обережних мешканців гір, запам'ятати улюблені пасовища, місця їх відпочинку. І тільки тоді пролунала по аулах і кочовищах слава про кращого мисливця Радянського Памиру.

Кожен житель — від проворного хлопчини до сивого чабана добре знає Холбая і завжди готовий подати допомогу, яка нерідко потрібна навіть такому знаменитому мисливцю. Наприклад, щоб піймати обережних швидконогих кіз

і баранів, декілька загонів з відстані до п'яти кілометрів женуть тварин у вузькі ущелини, де у великій підковоподібній сітці підстерігають четвероногих Холбай і його постійні товариші Джамал Табальдєв, Чінебай Нобєв та інші. Але ось здобич в надійних руках, перекинута через сідло, і друзі відправляються в далеку зворотну путь.

Кожен рік Мургабська зообзаза поставляє в цирки і зоопарки країни десять — п'ятнадцять сніжних барсів, до п'ятдесяти архарів і теке, не один десяток оолів.

Н. КОНСТАНТИНОВ, (кор. ТАРС).

Памір.

ЩАСЛИВИЙ ФІНІШ ОЛЕКСАНДРІЙЦІВ

ДВАДЦЯТЬ найсильніших мотогойщиків області взяли участь у змаганнях, які відбулися в місті Хрущові. Тисячі болельників були свідками гострої спортивної боротьби між майстрами спорту Анатолієм Курп'єнком та Іваном Коробовським. В класі машин 350 кубічних сантиметрів чемпіоном області став Курп'єнок. Олег Боч-Грімберг вийшов переможцем в класі мотоциклів 125 кубічних сантиметрів, а в класі 175 кубічних сантиметрів

не мав собі рівних олександрєць Ростислав Щербина. Добре виступили на змаганнях і молоді гонщики Іван Чабанов та Микола Сотник. Нижче своїх можливостей виступив кандидат у майстри Вячеслав Данилов і чемпіон України Олександр Фомін. В підсумку змагань традиційний перехідний кубок Новогеоргієвського району завоювала команда м. Олександрії. Головний суддя змагань

Одеський порт називають воротами України на Чорному морі. До його механізованих причалів швартуються торговельні судна багатьох країн світу.

На фото: на одному з портових причалів.

Фото А. ФАТЄЄВА.

Добре поставлена фізкультурно-масова робота в Перуновській середній школі Новоукраїнського району. Тут створено спортивні секції, утні своїми силами обладнали майданчики для ігор.

Найкращі спортсмени школи Галина Романенко, Петро Неживий, Олександр Коваленко, Світлана Пушко та багато інших школярів не лише самі підвищують спортивну майстерність, а й допомагають у тренуваннях своїм молодшим друзям.

Галина СЕЛЮТІНА, учениця 10-го класу Перуновської середньої школи.

Представник колективу фізкультури Крем'ягесбуду Григорій Маюйко знову побив рекорд області з марафонського бігу. Виступаючи на республіканських змаганнях в Києві на Великий приз України, наш земляк серед 87 учасників фінішував дев'ятим, аклашавши у норму першого спортивного розряду. Це дало йому право на участь в першості СРСР у Ташкенті.

І. МІРОШНИЧЕНКО, тренер з легкої атлетики.

Пишіть!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Дзвоніть!

Телефони редакцій: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 00264

Зам. № 4845.

Заходьте!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.